

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Trojanové a soudců JUDr. Pavla Bendy a JUDr. Jaroslava Cihláře, ve veřejném zasedání konaném dne 6. května 2021, odvolání obžalovaných **MUDr. Josefa K.**, nar. xxx v Mladé Boleslavi, trv. bytem xxx, pro účely doručování xxx, **MUDr. Petra O.**, nar. xxx v Praze, trv. bytem xxx, **MUDr. Miloslavy M. (roz. M.)**, nar. xxx v Xxx, trv. bytem xxx, **MUDr. Libora V.**, nar. xxx v Xxx, trv. bytem xxx, k doručení xxx, **MUDr. Václava P.**, nar. xxx v Klatovech, trv. bytem xxx, **MUDr. Petra Ř.**, nar. xxx v Brně, trv. bytem xxx, a odvolání státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 podaných proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 10. prosince 2020, sp. zn. 4 T 93/2018, a rozhodl t a k t o:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve vztahu k obž. **MUDr. Josefu K.**, nar. xxx a ve vztahu k obž. **MUDr. Václavu P.**, nar. xxx v plném rozsahu a podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve vztahu k **MUDr. Liboru V.**, nar. xxx toliko ve výroku o trestu a při nezměněném výroku o vině přečinem přijetí úplatku dle § 331 odst.1 tr.zákoníku se dle § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu znovu rozhoduje tak, že

Obžalovaní

1) MUDr. Josef K.,

nar. xxx v Mladé Boleslavi, trvale bytem xxx, pro účely doručování xxx,

5) MUDr. Václav P.,

nar. xxx v Klatovech, trvale bytem xxx, zde i adresa pro účely doručování,

j s o u v i n n i, ž e

1) obžalovaný MUDr. Josef K. v souvislosti s výkonem svého povolání praktického lékaře, po předchozí dohodě o spolupráci s reprezentantkou farmaceutických společností Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. samostatně stíhanou obžalovanou Lenkou A. (roz. M.) a samostatně stíhaným obžalovaný Břetislavem H., úmyslně, za účelem získání finančního prospěchu, nejméně v období let 2009 až 2011 předepsal pacientům generické léky distribuované společnostmi Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. v celkovém objemu 95.266 ks balení léčiv pod názvy Acesial, Amlomez, Gendrom, Gensi, Klabax, Lansoprol, Maltofer, Onprelen, Pinbarix, Sertralin, Spatizalex a Zyloram, za což nejméně v deseti případech osobně od pracovníka uvedených společností nyní samostatně stíhaného obžalovaného Břetislava H., v místě svého pracoviště, nebo poblíž místa svého pracoviště v ordinacích praktického lékaře v Xxx v ul. Xxx a v Xxx v ul. Xxx, obdržel finanční hotovost, přičemž konkrétně tímto způsobem přijal v blíže nezjištěných dnech za února 2009 částku ve výši 300.000,-Kč, za březen 2009 částku ve výši 235.294,- Kč, za ledna 2010 částku ve výši 235.294,-Kč, za února 2010 částku ve výši 235.294,-Kč, za dubna 2010 částku ve výši 235.294,-Kč, za června 2010 částku ve výši 235.294,-Kč, za srpna 2010 částku ve výši 235.294,-Kč, za září 2010 částku ve výši 235.294,-Kč a za ledna 2011 částku ve výši 235.294,-Kč, celkem mu tedy bylo vyplaceno a osobně převzal nejméně částku ve výši 2.182 352,-Kč za spolupráce s Břetislavem H.,

t e d y sám v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu a v souvislosti s podnikáním svým pro sebe přijal úplatek a čin spáchal v úmyslu opatřit sobě značný prospěch,

5) obžalovaný MUDr. Václav P. v souvislosti s výkonem svého povolání lékaře urologa, po předchozí dohodě o spolupráci s reprezentanty farmaceutických společností Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. samostatně stíhanou obžalovanou Jítkou Z. v období roku 2010 a následně v letech 2011 až 2013 se samostatně stíhaným Petrem H., úmyslně, za účelem získání finančního prospěchu, v období let 2010 až 2013 předepsal pacientům generické léky distribuované společnostmi Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. pod názvem Gefin a Tamurox v celkovém objemu 4.710 ks balení léčiv, za což nejméně ve třiatvaceti případech osobně od kurýra Pavla S., s nímž se za tímto účelem sešel nejméně dne 20.4.2011, 13.6.2011,

29.7.2011, 15.9.2011, 12.10.2011, 20.3.2012, 11.4.2012, 17.5.2012, 14.6.2012, 15.7.2012, 15.8.2012, 13.9.2012, 25.10.2012, 22.11.2012 a 13.12.2012, v místě, nebo poblíž místa svého pracoviště v urologické ambulanci v ul. Xxx, Xxx, obdržel finanční hotovost, přičemž konkrétně tímto způsobem přijal za preskripci za srpen 2010 částku ve výši 11.200,-Kč, za září 2010 částku ve výši 17.150,-Kč, za říjen 2010 částku ve výši 9.950,-Kč, za listopad 2010 částku ve výši 18.850,-Kč, za březen 2011 částku ve výši 57.550,-Kč, za květen 2011 částku ve výši 42.950,-Kč, za červen 2011 částku ve výši 29.550,-Kč, za srpen 2011 částku ve výši 18.800,-Kč, za září 2011 částku ve výši 10.600,-Kč, za listopad 2011 částku ve výši 78.300,-Kč, za únor 2012 částku ve výši 22.800,-Kč, za březen 2012 částku ve výši 21.500,-Kč, za duben 2012 částku ve výši 31.700,-Kč, za květen 2012 částku ve výši 23.800,-Kč, za červen 2012 částku ve výši 26.850,-Kč, za červenec 2012 částku ve výši 25.900,-Kč, za srpen 2012 částku ve výši 13.300,-Kč, za září 2012 částku ve výši 31.000,-Kč, za říjen 2012 částku ve výši 25.200,-Kč, za listopad 2012 částku ve výši 20.400,-Kč, za prosinec 2012 částku ve výši 29.800,-Kč, za leden 2013 částku ve výši 25.900,-Kč, za únor 2013 částku ve výši 28.400,-Kč, celkem bylo vyplaceno a osobně převzal nejméně částku ve výši 621.450,-Kč, z toho za spolupráce s reprezentantkou Jitkou Z. částku nejméně 57.150,-Kč a za spolupráce s reprezentantem Petrem H. částku nejméně 564.300,-Kč.

t e d y sám v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu a v souvislosti s podnikáním svým pro sebe přijal úplatek

č í m ž s p á c h a l i

1) obžalovaný MUDr. Josef K. pod bodem 1)

zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první a druhá, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

5) obžalovaný MUDr. Václav P. bodem 5)

přechin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku,

a o d s u z u j í s e

MUDr. Josef K.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 4 a odst.5 tr. zákoníku k peněžitému trestu v 500 denních dávek, když každá dávka bude ve výši 6.000,- Kč - celkem peněžítý trest ve výši 3.000.000,- Kč.

MUDr. Libor V.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 4 a odst.5 tr. zákoníku k peněžitému trestu v 400 denních dávek, když každá dávka bude ve výši 2.000,- Kč - celkem peněžítý trest ve výši 800.000,- Kč.

MUDr. Václav P.

podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 4 a odst.5 tr. zákoníku k peněžitému trestu v 400 denních dávek, když každá dávka bude ve výši 1.750,- Kč - celkem peněžítý trest ve výši 700.000,- Kč,

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obž. MUDr. Petra O., MUDr. Miloslavy M., MUDr. Libora V. a MUDr. Petra Ř. **z a m í t a j í.**

O d ů v o d n ě n í

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 10. prosince 2020, sp. zn. 4 T 93/2018 byli obžalovaní uznáni vinnými - obž. MUDr. Josef K. pod bodem 1) zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první a druhá, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, obž. MUDr. Petr O. pod bodem 2) zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku, obž. MUDr. Miloslava M. pod bodem 3) přečinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku, obž. MUDr. Libor V. pod bodem 4) zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku, obž. MUDr. Václav P. bodem 5) zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku, obžalovaný MUDr. Petr Ř. pod bodem 6) přečinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první a druhá trestního zákoníku, spočívajících v tom, že

1. obžalovaný MUDr. Jiří K. v souvislosti s výkonem svého povolání praktického lékaře, po předchozí dohodě o spolupráci s reprezentantkou farmaceutických společností Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. samostatně stíhanou obžalovanou Lenkou A. (roz. M.) a samostatně stíhaným obžalovaným Břetislavem H., úmyslně, za účelem získání finančního prospěchu, nejméně v období let 2008 až 2011 předepsal pacientům generické léky distribuované společnostmi Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. pod názvy

Acesial, Amlozek, Gendrom, Gensi, Klabax, Lansoprol, Maltofer, Onprelen, Pinbarix, Sertralin, Spatizalex, Zahrom a Zyloram v celkovém objemu 110.052 ks balení léčiv, za což nejméně v deseti případech osobně od pracovníka uvedených společností nyní samostatně stíhaného obžalovaného Břetislava H., v místě svého pracoviště, nebo poblíž místa svého pracoviště v ordinacích praktického lékaře v Xxx v ul. Xxx a v Xxx v ul. Xxx, obdržel finanční hotovost, přičemž konkrétně tímto způsobem přijal v blíže nezjištěných dnech za preskripci z února 2008 částku ve výši 235.294,-Kč, z března 2008 částku ve výši 352.294,-Kč, z února 2009 částku ve výši 300.000,-Kč, z ledna 2010 částku ve výši 235.294,-Kč, z února 2010 částku ve výši 235.294,-Kč, z dubna 2010 částku ve výši 235.294,-Kč, z června 2010 částku ve výši 235.294,-Kč, ze srpna 2010 částku ve výši 235.294,-Kč, ze září 2010 částku ve výši 235.294,-Kč a z ledna 2011 částku ve výši 235.294,-Kč, celkem mu tedy bylo vyplaceno a osobně převzal nejméně částku ve výši 2.534.646,-Kč za spolupráce s Břetislavem H.,

2. obžalovaný MUDr. Petr O. v souvislosti s výkonem svého povolání lékaře urologa, po předchozí dohodě o spolupráci s reprezentantkou farmaceutických společností Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. Jitkou S., v jejímž případě bylo rozhodnuto o podmíněném zastavení trestního stíhání, v době do konce ledna 2012 a následně od února 2012 s samostatně stíhanou obžalovanou Alenou G., úmyslně, za účelem získání finančního prospěchu, v období let 2010 až 2013 předepsal pacientům generické léky distribuované společnostmi Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. pod názvy Gefin a Tamurox v celkovém objemu 5.344 ks balení léčiv, za což nejméně ve dvaceti případech osobně od kurýra samostatně stíhaného obžalovaného Pavla S., s nímž se za tímto účelem sešel nejméně dne 7.3.2011, 13.5.2011, 14.6.2011, 14.7.2011, 13.9.2011, 16.3.2012, 21.5.2012, 18.7.2012, 17.9.2012, 20.11.2012, 15.1.2013 a dne 28.2.2013, v místě, nebo poblíž místa svého pracoviště v urologické ordinaci v ul. Xxx v Xxx, či v ul. Xxx v Xxx, anebo v ul. Xxx, obdržel finanční hotovost, přičemž konkrétně tímto způsobem přijal za preskripci za červenec a srpen 2010 částku ve výši 27.000,-Kč, za září 2010 částku ve výši 40.100,-Kč, za říjen 2010 částku ve výši 33.600,-Kč, za listopad a prosinec 2010 částku ve výši 27.750,-Kč, za únor 2011 částku ve výši 19.950,-Kč, za březen 2011 částku ve výši 49.050,-Kč, za duben 2011 částku ve výši 45.850,-Kč, za květen 2011 částku ve výši 35.300,-Kč, za červen 2011 částku ve výši 22.950,-Kč, za srpen 2011 částku ve výši 25.150,-Kč, za září 2011 částku ve výši 33.350,-Kč, za říjen 2011 částku ve výši 88.900,-Kč, za únor 2012 částku ve výši 41.950,-Kč, za duben 2012 částku ve výši 59.800,-Kč, za červen 2012 částku ve výši 52.050,-Kč, za srpen 2012 částku ve výši 9.500,-Kč, za říjen 2012 částku ve výši 46.100,-Kč, za prosinec 2012 částku ve výši 56.700,-Kč, za leden 2013 částku ve výši 23.100,-Kč, za únor 2013 částku ve výši 22.500,-Kč, celkem mu tedy bylo vyplaceno a osobně převzal nejméně částku ve výši 760.650,-Kč, a době spolupráce s reprezentantkou Jitkou S. to byla částku nejméně 448.950,-Kč a spolupráce s reprezentantkou Alenou G. částku nejméně 311.700,-Kč,

3. obžalovaná MUDr. Miloslava M. v souvislosti s výkonem svého povolání lékaře urologa, po předchozí dohodě o spolupráci s reprezentantkou farmaceutických společností Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. se samostatně stíhanou obžalovanou Michaelou U. H., úmyslně, za účelem získání finančního prospěchu v období let 2009 až 2013 předepsala pacientům generické léky distribuované společnostmi Interchemia Praha s.r.o. a Genericon s.r.o. pod názvem Gefin a Tamurox v celkovém objemu 3.402 ks balení léčiv, za

což nejméně ve třidvaceti případech osobně od kurýra samostaně stíhaného Pavla S., s nímž se za tímto účelem sešla nejméně dne 15.2.2011, 15.4.2011, 17.5.2011, 17.6.2011, 21.7.2011, 16.9.2011, 18.10.2011, 5.12.2011, 10.2.2012, 15.3.2012, 12.4.2012, 23.5.2012, 18.6.2012, 20.7.2012, 23.10.2012 a 23.11.2012, popřípadě od reprezentantky obviněné Michaely U. H. v místě, nebo poblíž místa svého pracoviště urologické ambulance v ul. Xxx v Xxx, obdržela finanční hotovost, přičemž konkrétně tímto způsobem přijala za preskripci za únor 2009 částku ve výši 12.660,-Kč, za srpen 2010 částku ve výši 13.000,-Kč, za září 2010 částku ve výši 9.950,-Kč, za říjen 2010 částku ve výši 12.550,-Kč, za listopad 2010 částku ve výši 19.500,-Kč, za leden 2011 částku ve výši 10.000,-Kč, za únor a březen 2011 částku ve výši 15.800,-Kč, za duben 2011 částku ve výši 10.000,-Kč, za květen 2011 částku ve výši 12.000,-Kč, za červen 2011 částku ve výši 10.000,-Kč, za srpen 2011 částku ve výši 17.750,-Kč, za září 2011 částku ve výši 10.000,-Kč, za listopad 2011 částku ve výši 28.950,-Kč, za leden 2012 částku ve výši 10.550,-Kč, za únor 2012 částku ve výši 15.700,-Kč, za březen částku ve výši 22.400,-Kč, za duben 2012 částku ve výši 15.000,-Kč, za květen 2012 částku ve výši 11.300,-Kč, za červen 2012 částku ve výši 18.450,-Kč, za září 2012 částku ve výši 30.400,-Kč, za říjen 2012 částku ve výši 13.900,-Kč, za prosinec 2012 částku ve výši 24.400,-Kč, za únor 2013 částku ve výši 27.500,-Kč, celkem jí bylo vyplaceno a osobně převzala nejméně částku ve výši 371.760,-Kč, vše za spolupráce s reprezentantkou Michaelou H.,

4. obžalovaný MUDr. Libor V. v souvislosti s výkonem svého povolání lékaře urologa, po předchozí dohodě o spolupráci s reprezentanty farmaceutických společností Interchemia Praha, spol. s.r.o. a spol. Genericon s.r.o. samostatně stíhanou Jitkou Z. v období roku 2010 a následně v letech 2011 až 2013 se samostatně stíhaným Petrem H., úmyslně, za účelem získání finančního prospěchu, v období let 2010 až 2013, předepsal pacientům generické léky distribuované společnostmi Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. pod názvem Gefin, Sertralin, Tamurox, Klabax a Zyloram v celkovém objemu 6.896 ks balení léčiv, za což nejméně ve dvaadvaceti případech osobně od kurýra Pavla S., s nímž se za tímto účelem sešel nejméně dne 20.4.2011, 11.5.2011, 13.6.2011, 29.7.2011, 15.9.2011, 8.2.2012, 20.3.2012, 11.4.2012, 17.5.2012, 14.6.2012, 15.7.2012, 15.8.2012, 13.9.2012, 25.10.2012, 22.11.2012, 13.12.2012 a 18.1.2013, v místě, nebo poblíž místa svého pracoviště urologické ambulance v ul. Xxx v Xxx, obdržel finanční hotovost, přičemž konkrétně tímto způsobem přijal za preskripci za srpen 2010 částku ve výši 12.250,-Kč, za říjen 2010 částku ve výši 15.400,-Kč, za listopad 2010 částku ve výši 21.000,-Kč, za březen 2011 částku ve výši 31.150,-Kč, za duben 2011 částku ve výši 9.400,-Kč, za květen 2011 částku ve výši 20.350,-Kč, za červen 2011 částku ve výši 33.950,-Kč, za srpen 2011 částku ve výši 32.700,-Kč, za listopad 2011 částku ve výši 118.000,-Kč, za leden 2012 částku ve výši 61.800,-Kč, za únor 2012 částku ve výši 13.300,-Kč, za březen 2012 částku ve výši 30.800,-Kč, za duben 2012 částku ve výši 37.650,-Kč, za květen 2012 částku ve výši 29.600,-Kč, za červen 2012 částku ve výši 54.050,-Kč, za červenec 2012 částku ve výši 11.900,-Kč, za srpen 2012 částku ve výši 31.800,-Kč, za září 2012 částku ve výši 30.200,-Kč, za říjen 2012 částku ve výši 18.900,-Kč, za listopad 2012 částku ve výši 18.300,-Kč, za prosinec 2012 částku ve výši 76.900,-Kč, za leden 2013 částku ve výši 23.000,-Kč, celkem mu bylo vyplaceno a osobně převzal nejméně částku ve výši 732.400,-Kč, z toho za spolupráce s reprezentantkou Jitkou Z. částku nejméně 48.650,-Kč a za spolupráce s reprezentantem Petrem H. částku nejméně 683.750,-Kč,

5. obžalovaný MUDr. Václav P. v souvislosti s výkonem svého povolání lékaře urologa, po předchozí dohodě o spolupráci s reprezentanty farmaceutických společností Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. samostatně stíhanou obžalovanou Jitkou Z. v období roku 2010 a následně v letech 2011 až 2013 se samostatně stíhaným Petrem H., úmyslně, za účelem získání finančního prospěchu, v období let 2010 až 2013 přednostně předepsal pacientům generické léky distribuované společnostmi Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. pod názvem Gefin a Tamurox v celkovém objemu 4.710 ks balení léčiv, za což nejméně ve třidvaceti případech osobně od kurýra Pavla S., s nímž se za tímto účelem sešel nejméně dne 20.4.2011, 13.6.2011, 29.7.2011, 15.9.2011, 12.10.2011, 20.3.2012, 11.4.2012, 17.5.2012, 14.6.2012, 15.7.2012, 15.8.2012, 13.9.2012, 25.10.2012, 22.11.2012 a 13.12.2012, v místě, nebo poblíž místa svého pracoviště v urologické ambulanci v ul. Xxx, Xxx, obdržel finanční hotovost, přičemž konkrétně tímto způsobem přijal za preskripci za srpen 2010 částku ve výši 11.200,-Kč, za září 2010 částku ve výši 17.150,-Kč, za říjen 2010 částku ve výši 9.950,-Kč, za listopad 2010 částku ve výši 18.850,-Kč, za březen 2011 částku ve výši 57.550,-Kč, za květen 2011 částku ve výši 42.950,-Kč, za červen 2011 částku ve výši 29.550,-Kč, za srpen 2011 částku ve výši 18.800,-Kč, za září 2011 částku ve výši 10.600,-Kč, za listopad 2011 částku ve výši 78.300,-Kč, za únor 2012 částku ve výši 22.800,-Kč, za březen 2012 částku ve výši 21.500,-Kč, za duben 2012 částku ve výši 31.700,-Kč, za květen 2012 částku ve výši 23.800,-Kč, za červen 2012 částku ve výši 26.850,-Kč, za červenec 2012 částku ve výši 25.900,-Kč, za srpen 2012 částku ve výši 13.300,-Kč, za září 2012 částku ve výši 31.000,-Kč, za říjen 2012 částku ve výši 25.200,-Kč, za listopad 2012 částku ve výši 20.400,-Kč, za prosinec 2012 částku ve výši 29.800,-Kč, za leden 2013 částku ve výši 25.900,-Kč, za únor 2013 částku ve výši 28.400,-Kč, celkem bylo vyplaceno a osobně převzal nejméně částku ve výši 621.450,-Kč, z toho za spolupráce s reprezentantkou Jitkou Z. částku nejméně 57.150,-Kč a za spolupráce s reprezentantem Petrem H. částku nejméně 564.300,-Kč.

6. obžalovaný MUDr. Petr Ř. v souvislosti s výkonem svého povolání lékaře -urologa, po předchozí dohodě o spolupráci s reprezentantkou farmaceutických společností Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. samostatně stíhanou Gabrielou M., úmyslně, za účelem získání finančního prospěchu, v období let 2011 až 2013 předepsal pacientům generické léky distribuované společnostmi Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. pod názvem Gefin v celkovém objemu 2.066 ks balení léčiv, za což nejméně v jedenácti případech osobně od kurýra obviněného Pavla S., s nímž se za tímto účelem sešel nejméně dne 21.9.2011, 29.11.2011, 17.12.2012, 23.1.2013 a 21.2.2013, é v místě, nebo poblíž místa svého pracoviště, v urologické ambulanci v ul. Xxx v Xxx, obdržel finanční hotovost, přičemž konkrétně tímto způsobem přijal za preskripci za srpen 2011 částku ve výši 33.400,-Kč, za listopad 2011 částku ve výši 81.850,-Kč, za leden 2012 částku ve výši 17.700,-Kč, za únor 2012 částku ve výši 21.000,-Kč, za duben 2012 částku ve výši 39.500,-Kč, za červen 2012 částku ve výši 41.550,-Kč, za srpen 2012 částku ve výši 19.100,-Kč, za září 2012 částku ve výši 19.200,-Kč, za prosinec 2012 částku ve výši 30.100,-Kč, za leden 2013 částku ve výši 21.300,-Kč a za únor 2013 částku ve výši 19.700,-Kč, celkem mu bylo vyplaceno a osobně převzal nejméně částku ve výši 344.400,-Kč, vše za spolupráce s reprezentantkou Gabrielou M.,

Za uvedené jednání byl obž. MUDr. Josef K. odsouzen podle § 331 odst. 3 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 4 a odst.5 tr. zákoníku

k peněžitému trestu v 500 denních dávek, když každá dávka bude ve výši 6.000,- Kč - celkem peněžitý trest ve výši 3.000.000,- Kč, obž. MUDr. Petr O. byl odsouzen podle § 331 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 4 a odst.5 tr. zákoníku k peněžitému trestu v 400 denních dávek, když každá dávka bude ve výši 2.000,- Kč - celkem peněžitý trest ve výši 800.000,- Kč, obž. MUDr. Miloslava M. podle § 331 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 4 a odst.5 tr. zákoníku k peněžitému trestu v 200 denních dávek, když každá dávka bude ve výši 2000,- Kč - celkem peněžitý trest ve výši 400.000,- Kč, obž. MUDr. Libor V. podle § 331 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 4 a odst.5 tr. zákoníku k peněžitému trestu v 400 denních dávek, když každá dávka bude ve výši 1.750, Kč - celkem peněžitý trest ve výši 700.000,- Kč, obž. MUDr. Václav P. podle § 331 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 4 a odst.5 tr. zákoníku k peněžitému trestu v 400 denních dávek, když každá dávka bude ve výši 1.750,- Kč - celkem peněžitý trest ve výši 700.000,- Kč, obž. MUDr. Petr Ř. podle § 331 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 4 a odst.5 tr. zákoníku k peněžitému trestu v 200 denních dávek, když každá dávka bude ve výši 2.000,- Kč - celkem peněžitý trest ve výši 400.000,- Kč.

2. Do uvedeného rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání všichni obžalovaní i státní zástupkyně.
3. Státní zástupkyně napadá rozsudek v neprospěch všech obžalovaných jak ve výroku o vině, tak ve výrocích o trestech. Má za to, že popis skutku je neúplný, neboť neobsahuje úvodní pasáže popisu skutku uvedené v obžalobě, neboť přijímání finančních prostředků obžalovanými lékaři bylo součástí rozsáhlejší a dobře organizované činnosti cílené na finanční motivaci k předepisování léků. Uložené peněžité tresty pak považuje za nepřiměřeně mírné. Porovnává nyní uložené tresty s postihem dalších obžalovaných MUDr.V., MUDr.C. a MUDr. R., kteří vinu doznali a složili na účet soudu ve prospěch obětí trestné činnosti částky výrazně převyšující neoprávněný prospěch. Dále vytýká obvodnímu soudu, že nerozhodl o peněžních prostředcích zajištěných na účtech, a to jako náhradní hodnoty ve výši odpovídající neoprávněnému prospěchu. Navrhuje proto napadený rozsudek zrušit, upravit popis skutku a uložit v případě obž. Josefa K. nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 40 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, peněžitý trest ve výměře 2.000.000,- Kč a trest propadnutí náhradní hodnoty, a to zajištěných nemovitostí. Obž. Petra O. navrhuje uložit trest odnětí svobody ve výměře 26 měsíců se zkušební dobou v trvání 42 měsíců, trest propadnutí náhradní hodnoty ve výši 760.650,- Kč a peněžitého trestu ve výši 870.000,- Kč. Obž. Miloslavy M. navrhuje uložit trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců se zkušební dobou v trvání 28 měsíců, trest propadnutí náhradní hodnoty ve výši 371.760,- Kč a peněžitého trestu ve výši 380.000,- Kč. Obž. Liboru V. navrhuje uložit trest odnětí svobody v trvání 25 měsíců se zkušební dobou v trvání 40 měsíců, trest propadnutí náhradní hodnoty ve výši 732.400,- Kč a peněžitého trestu ve výši 840.000,- Kč. Obž. Václavu P. navrhuje uložit trest odnětí svobody v trvání 22 měsíců se zkušební dobou v trvání 38 měsíců, trest propadnutí náhradní hodnoty ve výši 621.450,- Kč a peněžitého trestu ve výši 700.000,- Kč. Obž. Petru Ř. navrhuje uložit trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců se zkušební dobou

v trvání 26 měsíců, trest propadnutí náhradní hodnoty ve výši 339.086 ,- Kč a peněžitého trestu ve výši 350.000,- Kč.

4. Obžalovaný MUDr. Josef K. napadá svým odvoláním výrok o vině i o trestu. V odvolání se nejdříve vyjadřuje k výpovědi obž. H. z přípravného řízení jakožto i z řízení před soudem, když mimo jiné právě na základě jeho výpovědi měl být uznán vinným. Namítá, že výpověď obž. H. a vyjádření obž. Lenky M.-A. jsou v rozporu s výrokiem o vině obžalovaného, a to pokud se týká předchozí dohody o spolupráci, kterou obž. M. vyloučila, rovněž se neshodují údajná místa předání finanční hotovosti, počty předaných úplatků, když výrok rozsudku vychází z interní dokumentace společnosti a nikoli výpovědí uvedených obžalovaných. Obžalovaný H. v přípravném řízení uvedl, že hotovost on sám osobně měl předat více než 3x až 4x, a to dohromady MUDr. K. a zesnulému MUDr. V. (tzv. VIP lékaři se silnou preskripcí), obsah obálek nekontroloval. Obžalovaný dále poukazuje na status spolupracujícího obviněného H., který nezaručuje, že obž. H. říká pravdu o všech skutečnostech souvisejících s trestním stíháním. Výpověď obž. H. nelze brát jinak, než že se jedná o tvrzení proti tvrzení, což bylo zřejmé i z výsledků konfrontace učiněné mezi těmito osobami před soudem I. stupně. Z výpovědi obž. H. vyplynulo, že byl sám osobou, která ve vztahu k jeho osobě kladla požadavky a ve vztahu k Ing. S. a svědkovi V. zadávala pokyny k vydání peněz, které byly shromážděny daňovou trestnou činností spolupracujících firem a které měly být mimo jiné využity na úplatky. Počet předávek údajných úplatků uváděný obž. H. nad to nekoresponduje s údaji v interních excelových tabulkách a dle obžalovaného též není bez zajímavosti, že údaje do tabulek vyplňovala psychicky nemocná přítelkyně obž. H. - Lenka M. – A.. Soud I. stupně se též mylí, když uvádí, že svědek David K. usvědčuje obž. K., když uvedený svědek ve své výpovědi ze dne 8. 10. 2019 ve vztahu k MUDr. K. pouze uvedl, že z projednávaných lékařů zná právě jen MUDr. K., viděl ho jednou, nikdy s ním nespolečně pracoval, měl jej na starosti pan H.. Sám obžalovaný od počátku svou vinu popírá, není pravdou, že by si bral jakékoli úplatky, léky od předmětných farmaceutických firem předepisoval na doporučení svého známého lékárníka Mgr. Lubora V., jelikož byly levné a kvalitní. O předepisovaných lécích měl přehled, vydával je přímo v ordinaci, neboť mu je dovezl lékárník. V žádném případě mu léky nedopravovali zástupci farmaceutických firem, neměl žádné dohody s A. ani s obž. H., že bude přednostně předepisovat léky těchto firem za nějakou výhodu. Lékárník Mgr. V. mu doporučil léky od farmaceutických firem Genericon a Interchemia, nepochybně ve vztahu k těmto firmám využíval tzv. dobropisů, a to buď ve formě dobropisů množstevních, nebo dobropisů časových. Dále uvedl, že od obž. H. převzal celkem tři obálky, ve kterých byly fotografie a nikoli finance, v několika případech naopak poskytl finanční hotovost on sám obž. H. a taktéž se s obž. H. bavil o budoucí spolupráci a měl s ním několik schůzek, zúčastnil se výletu na jachtě, za který obž. H. předal 30 000 Kč. Spolupráci s obž. H. a M. ukončil poté, co v roce 2011 až 2012 vypadly dodávky léků od zmíněných farmaceutických firem. Namítá, že záznamy telefonických hovorů, které ho mají usvědčovat z trestné činnosti, zejména ve vztahu k telefonímu číslu obž. H. (pořízeny již v předcházejícím trestním řízení – daňové věci) a zachycující komunikaci mezi obž. H. a Lenkou A., a obž. K. a sv. K., jsou z doby od října 2012 do dubna 2013, tedy z doby, kdy obž. H. již ve společnosti Interchemia s. r. o. nepracoval, a ani vzdáleně nepokrývají období, ve kterém mělo dojít k údajnému přijímání úplatků, tedy období od února 2008 do ledna

2011. Nad to nikoli doslovné přepisy z uvedených záznamů vytvořené policejním orgánem jsou vytržené z kontextu ostatních telefonických hovorů mezi zúčastněnými osobami. Pokud se v nich hovořilo o nesrovnalostech v množství léků, týkalo se to dle obžalovaného výhradně eventuálních dobropisů pro lékárny, kdy nejprve spolupracoval s lékárníkem Mgr. V.. Jednalo se tedy o výhodu pro lékárníka, když Mgr. V. mu léky nosil přímo do ordinace, obžalovaný léky vydával pacientům po předchozím vypsání receptu, který dodal zpět do lékárny a za takto vydaná léčiva lékárník uplatnil dobropis. Marketingovou podporu farmaceutických firem prostřednictvím dobropisů potvrzuje i například svědek K. ve své výpovědi ze dne 14. 4. 2016. Obžalovaný dále uvádí, že na přelomu let 2012 a 2013 vstoupil jako společník do společnosti xxx., v jejíž prospěch byly také při určité výši vydaných léčiv vydávány dobropisy, a to již řadu měsíců předtím, jak vyplývá z několika telefonických hovorů mezi ním a obž. H.. Z přepisů telefonických hovorů, jež obžalovaný ve svém odvolání uvádí, pak vyplývají dle obžalovaného další zajímavé skutečnosti – okrádání Interchemie a vybírání obálek kurýrovi, problém s penězi firmy, psychický stav obž. M.. Excelové tabulky, které dle soudu I. stupně jej taktéž usvědčují, byly vyplňovány bez vědomí obžalovaného a jeho ingerence. Tabulky spolu navíc nekorespondují, když uvádí jednotlivá pochybení v údajně přijatých platbách ve vztahu k tabulce „Platby r. 2008“, „Platby r. 2010“, ve srovnání s napadeným rozsudkem a emailovou korespondencí. Obžalovaný též k tabulce s názvem „Peněžní platby kurýra přijaté MUDr. Jirím K.“ uvádí, že údajná platba, jež se měla uskutečnit v lednu 2011 v částce 235.294 Kč, není vůbec zahrnutá do celkového součtu, který bez této částky činí 2 299 352 Kč. Obžalovaný dále namítá, že pokud byl systém cash plateb zaveden až v roce 2011, nemohl obžalovaný K. přijímat platby již od února roku 2008. Že společnosti Interchemia Praha s.r.o. a Genericon s.r.o. neměly před datem 25. 5. 2009 volné finanční prostředky na úplatky v rozsahu napadeného rozsudku ve vztahu k obžalovanému, vyplývá dle něj mimo jiné z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2016, sp. zn. 40 T 16/2015, kterým byl uznán vinným obž. V. pro zločin zkrácení daně, poplatku a jiné povinné platby, kterého se dopouštěl vývodem finančních prostředků ze jmenovaných společností prostřednictvím faktur o předstíraných přijatých plněních, které zahrnoval do daňových příznání, aby takto vyvedené prostředky mohly být mimo jiné využity k poskytování benefitů lékařům. Uvedeným argumentem jsou dle obžalovaného rozporovány minimálně platby, které měl obdržet v únoru a březnu roku 2008 a v únoru roku 2009 ve výši 887 588,-Kč. Dále uvádí, že obž. H. vyloučil, že by v předávaných obálkách měly být mince, přesto byl obžalovaný uznán vinným přijetím plateb, ve kterých mince figurují. Poukazuje na některá další pochybení v excelovských tabulkách, které jsou podkladem viny u jednotlivých lékařů – předpis psychiatrických léků urologickým lékařem MUDr. O. a MUDr. V., honorace vyšším úplatkem než jaká byla samotná hodnota léčiv u MUDr. P., někteří lékaři měli být odměňováni za preskripci léků, jež v dané době nebyli na trhu, atd. S ohledem na uvedené nabízí otázka, kde skončily finanční prostředky, které mu měly být dle napadeného rozhodnutí proplaceny, jak se nicméně nestalo a dospívá k závěru, že s velkou mírou pravděpodobnosti tyto skončily u obž. H. či jiných osob ze společnosti. Zároveň pozorňuje, že obž. H. jde v současné době o hodně s ohledem na jeho podmíněné odsouzení, zároveň statut spolupracující obviněného, který obž. H. má, neznamená validitu jeho příznání. Nelze ani vyvrátit myšlenku obž. M., dle které je možné, že např. MUDr. V. či jiné ve společnosti jednající osoby vyváděly ze společnosti finance pro vlastní potřebu a toto jednání zakrývaly fiktivními údaji o domněle vyplácených úplatcích pro lékaře. Hodnocení důkazů soudem I.

stupně nemůže být redukováno na vyjmenování provedených důkazů bez nastínění úvah soudu při hodnocení důkazů jednotlivě i v souhrnu, které vedly k závěru, že skutek byl prokázán. Soud I. stupně neosvětlil, z jakého důvodu vzal za prokázané, že se žalovaný skutek stal a spáchal jej a zároveň nevyložil, jaké úvahy jej vedly k vyloučení verze, že žalovaný skutek se nestal, ale staly se jiné skutky. S ohledem na uvedené navrhuje, aby v souladu se zásadou *in dubio pro reo* byl napadený rozsudek zrušen a vrácen soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, případně aby byl napadený rozsudek zrušen a nově bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný se zprošťuje obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu.

5. Obžalovaný MUDr. Petr O. napadá svým odvoláním výrok o vině i o trestu. Namítá, že se nalézací soud nevypořádal s veškerými okolnostmi důležitými pro své rozhodnutí, nehodnotil veškeré důkazy a neúplně zjistil skutkový stav. Před trestním soudem stojí na základě zajištěných 3 ks diářů spoluobžalovaného Pavla S., které obsahovaly údaje i identifikaci obžalovaného. Soud se nicméně nevypořádal s námitkou, že v případě, kdy odmítá převzetí finanční hotovosti, přesto je jeho jméno uvedeno v tabulkách, diářích atp. Neexistuje přímý důkaz o předání peněz, ve farmaceutické společnosti neexistoval žádný zpětný nástroj, jak si ověřit, že kurýr peníze lékaři skutečně předal. Sám připouští obdržení poukázek Tesco, což koresponduje s tím, co v přípravném řízení uvedla spoluobviněná Jitka S.. Dále zpochybňuje předepsanou preskripci, resp. její množství 5 353 balení léků Gefin a Tamurox, k němuž obžaloba musela dospět na základě údajů SÚKL nebo údajů poskytnutých zdravotními pojišťovnami, a které se vztahují k celému roku 2013, a to ačkoli je zřejmé, že příkaz k domovní prohlídce u farmaceutické společnosti byl vydán koncem února 2013 a k jeho realizaci došlo v prvním týdnu v březnu 2013. Uvedené dokládá tabulkou, ze které je patrné, že v letech 2010 – 2012 předepsal za celý rok podobná množství léků Gefin a Tamurox jako by měl dle obžaloby v roce 2013 předepsat pouze za měsíce leden a únor 2013, a to navíc za situace, kdy byl obžalovaný v termínu od 5. 1. 2013 do 10. 1. 2013 hospitalizován v Ústí nad Labem. Počet předepsaných balení je přitom důležitou informací, neboť od počtu balení se odvíjí údajná odměna, kterou měl prostřednictvím kurýra S. získat. Reprezentanti i spolupracující obviněný H. shodně uvedli, že malý počet lékařů si vedl přehled předepsané preskripce. U něj nebyl takový důkaz opatřen, a proto třeba vycházet z předpokladu, že evidenci léků nevedl. Reprezentanti tak zjišťovali množství předepsaných léčiv přímo v lékárně a následně tento údaj vykážali jako množství preskripce daného lékaře a díky nastavenému vzorci se vypočetla údajná odměna. Nebylo nicméně prokázáno, že by se počet předepsaných balení přímo shodoval s počtem balení uvedeným v tabulce. Již v přípravném řízení navrhoval, aby byly osloveny zdravotní pojišťovny s žádostí o předložení proplacené preskripce. V případě generik na lékařský předpis nedopisoval doložku „lék nezaměňovat“ (označena kódem 0.0.0.2) a tedy poslední, kdo mohl ovlivnit výdej léku, byla sama lékárna, jež mohla sama lék zaměnit s odkazem na ujednání s farmaceutickou společností. S ohledem na to, že lékárny měly od dodavatele léčiv velké výhody, byly motivované právě k výdeji generik. Obžaloba tedy nezjistila za období 2010 – únor 2013 skutečné množství preskripce a dává mu za vinu, že předepsal údajné množství balení léků (i v době jeho hospitalizace), za toto dostal odměnu, a to aniž by existoval přímý důkaz o předání peněz. Nad to namítá, že v odůvodnění rozhodnutí na str. 77 je nesprávný výpočet předepsaných balení 5.353 kusů, ačkoli součet balení dává dohromady číslo 5.344. Dále vytýká nalézacímu soudu, že zcela

rezignoval na výpověď svědkyně Jany S. ze dne 8. 6. 2017, která se podrobně vyjadřovala k provádění studií o účincích léků na pacientech, studie se týkala zejména spokojenosti pacientů a vedlejších účinků, přičemž výsledky byly předávány přímo reprezentantům. Tuto výpověď svědkyně soud I. stupně nevyhodnotil, výpověď nezapadá do konceptu nalézacího soudu, že uzavřené dohody o prováděných studiích byly jen zástěrkou pro odůvodnění výplaty finančních prostředků. Pokud soud I. stupně uzavřel, že Státnímu úřadu pro kontrolu léčiv nebylo nahlášeno žádné hodnocení léčivého přípravku, uvádí obžalovaný, že nahlášení klinického hodnocení léčivého přípravku je povinností farmaceutické společnosti, a nikoli samotného lékaře. Svědkyně S. ve své výpovědi též uvedla, že měl zdravotní problémy a v ordinaci střídavě dva roky měl za sebe i několik měsíců záskok, přičemž zastupující lékař používal jeho identifikační údaje. Z lékařských zpráv vyplývá, že obžalovaný byl od 20.12. – 28.12.2010 hospitalizován, následně byl v láních, v termínu od 5.1.2013 až 10.1.2013 byl znovu hospitalizován. Přesto v uvedených měsících, kdy obžalovaný nepůsobil v ordinaci, byly do tabulek reprezentanty zadávány počty balení léků, a to na základě informací z lékáren. Údaje z lékáren měly toliko charakter vydaného počtu balení konkrétního léku bez ověření, který lékař preskripci vystavil. Je přitom zcela běžné, že pacienti nemusí nutně navštívit nejbližší lékárnou v obvodu ordinace lékaře a vyzvednou si předepsanou preskripci jinde. Vinu dle jeho názoru nelze prokázat ani na základě vzájemné sporadické korespondence s kurýrem Pavlem S., který byl v nespecifikovaném vztahu ve společnosti, která se zabývala dodávkou zdravotnického materiálu, jež ve své ordinaci používal. Jednalo se o vztah odlišný od farmaceutické společnosti. Nelze jej shledat vinného na základě tabulek, o jejichž existenci nevěděl a neměl k nim přístup a údaje v nich získávali reprezentanti podle dat získaných v lékárnách. Obvodní soud si dále protirečí, pokud na jedné straně uvádí, že se nemohlo jednat o přednostní preskripci, na druhé straně dochází k závěru, že lékaři podleli dobové tendenci a nechali se zlákat finanční výhodou. Do uvedené koncepce nezapadá skutečnost, že lékaři, včetně jeho osoby, na studiích nadále pracovali, s pacienty formuláře vyplňovali a následně tyto předával reprezentantům. Nedává smysl, proč by tak činil, pokud by od počátku věděl, že uvedené formuláře jsou pouhou zástěrkou, jak uvádí nalézací soud. Z uvedeného důvodu zároveň mu nepřišlo divné, když za předání studií obdržel poukázky Tesco a občerstvení, když v takovém případě nelze hovořit o skutkové podstatě podvodu, ale jediné o tom, že obžalovaný získanou odměnu v podobě Tesco poukázek nezdanil. Nalézací soud dle obžalovaného taktéž opomněl vyhodnotit zprávu SÚKL ze dne 11. 6. 2010 a skutečnost, že lék Tamurox, který se vyráběl v Indii, nebyl asi 2 roky na trhu. V tomto směru nadále převládají pochybnosti, zda počet léků Tamurox odpovídá realitě, když to byla lékárna, která mohla léky zaměňovat. Obžaloba neprokázala, že přijal úplatek v době, kdy objektivně práci několik měsíců nevykonával. Dále uvádí, že pro trestný čin přijetí úplatku je charakteristické úmyslné zavinění, které nelze pouze předpokládat, ale je nutné jej na základě zjištěných okolností prokázat (k tomuto uvádí např. nález ÚS ze 7. 1. 2010, sp. zn. III. ÚS 722/09). Dle judikatury NS platí, že je třeba úmyslného zavinění již od počátku jednání vůči poškozenému (6Tdo 568/2015). S ohledem na uvedené uzavírá, že nelze bez důvodných pochybností skutkový stav uzavřít tak, že se skutek popsáný v obžalobě skutečně stal a v souladu se zásadou presumpce nevinny by tak mělo být rozhodnuto v jeho prospěch. V tomto ohledu odkazuje na ustálenou judikaturu Ústavního soudu ohledně otázky presumpce nevinny, konkrétně na nálezy sp. zn. III. ÚS 1624/09, III. ÚS 2042/08 a obdobně na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. 9. 2001, sp. zn. 4 Tz 172/2001. Ve vztahu k presumpci

nevinu zdůrazňuje, že se jedná o jeho právo zakotvené nejen v trestním řádu, ale také v ustanovení čl. 40 odst. 2 LZPS. Tabulky a diáře Pavla S., o které se nalézací soud opírá, jsou pouze nepřímé důkazy stojící osamoceně, skutkový stav nebyl dostatečně objasněn v souladu s § 2 odst. 5 tr. řádu, což zakládá porušení principu presumpce nevinu a z něj vyplývajícího principu rozhodování in dubio pro reo. Napadeným rozhodnutím došlo k zásahu do práva na soudní ochranu. Uplatněné argumenty vyvrací nepřímý důkaz v podobě tabulky, na jejímž vzniku se obžalovaný nepodílel, ani nemohl, kdy tento nepřímý důkaz nemůže postačovat sám o sobě k prokázání viny, jak dovodil též Ústavní soud ve svém nálezu III. ÚS 3579/17. S ohledem na uvedené navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení se závazným příkazem provést taktéž důkazní návrhy obhajoby (přehled od zdravotních pojišťoven stran skutečné preskripce) anebo aby napadený rozsudek zrušil a nově rozhodl tak, že se obžaloby v plném rozsahu zproštíje.

6. Obžalovaná MUDr. Miloslava M. podala odvolání směřující do výroku o vině i o trestu. V něm uvádí, že léky produkovány společnostmi Interchemia Praha s.r.o. a Genericon s.r.o. byly pro pacienty potřebné a vhodné, jak uvedl v odůvodnění rozsudku i soud I. stupně, a tedy bylo postupováno lege artis. Soud I. stupně vypustil na rozdíl od výroku obžaloby ve výroku napadeného rozsudku spojení o přednostním předepisování léků Gefinu a Tamuroxu. Nedává smysl, aby v posuzované věci byly platby od výrobců a distributorů označovány úplatky, když za úplatek je třeba považovat úhradu, za kterou se dostává neoprávněného zvýhodnění. V případě bylo pacientům možno nabízet vícero urologických přípravků, Gefin a Tamurox představovaly za období 2009-2013 pouhých 17 % a je tedy zřejmé, že přijatá plnění nebyly úplatky za neoprávněné zvýhodnění. Přijaté platby byly odměnou za výzkum účinnosti nových urologických preparátů a za tuto činnost byla vyplácena odměna, kterou nelze označovat za úplatek, platby nebyly spojeny s žádnou neoprávněnou výhodou. Nadto uvádí, že pokud by se jednalo skutečně o úplatky, pak by se přijatá plnění neobjevila v daňových příznacích lékařů k dani z příjmu ze samostatné činnosti. Obžaloba nicméně nespornuje, že příjmy, které označuje za úplatky, byly zdaňovány, čímž si protiřečí. S ohledem na výše uvedené navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen v celém rozsahu a nově bylo rozhodnuto tak, že se podle § 226 písm. a), event. dle § 226 písm. b) tr. řádu zproštíje obžaloby.
7. Obžalovaný MUDr. Libor V. napadá svým odvoláním výrok o vině i o trestu. Poukazuje na nepřezkoumatelnost napadené skutkové věty výroku, dle které měl „nejméně ve 22 případech“ převzít finanční hotovost od kurýra Pavla S., avšak vyjmenováno je konkrétních 17 dat a tedy není zřejmé, zda se v některých dnech měl sejt s kurýrem vícekrát. Uvedenou nepřezkoumatelnost a neurčitost výroku považuje obžalovaný za porušení zásady zachování totožnosti skutku. Nedomnívá, že by se čehokoliv dopustil, když úplatkářství je založeno na principu upřednostnění, které mu již není kladeno za vinu. Sporuje také skutečnost, že měl jednat po předchozí dohodě a uvádí, že dříve spoluobžalovaní P. S., J. Z. a P. H. byli v samostatném řízení nepravomocně zproštěni v plném rozsahu obžaloby, která jim kladla za vinu právě jednání, pro které je obžalovaný uznáván vinným. Zástupci a reprezentanti nevěděli, že by měli předávat peněžní hotovost, která je kvalifikována jako úplatek, finance nebyli vynakládány distributorskou společností za upřednostnění preskripce léčiv. Výklad, že

se i v takovém případě jedná o trestný čin přijetí úplatku, považuje obžalovaný za velmi extenzivní, v trestním řízení nepřijatelný. Dále namítá, že je mu kladeno za vinu předepisování léku Zyloram (53 balení) a Sertralin (613 balení), což rozporuje a uvádí, že je urologem a není ani oprávněn předepisovat uvedené léky na depresi a cholesterol a ani tak nečiní, zdravotní pojišťovny by pak měly odmítnout proplacení takových léků a požadovat po obžalovaném regres, což se nicméně nestalo. Uvádí, že těžko mohl kohokoli či jakýkoli lék upřednostnit před jiným v případě předpisu léků na depresi, když tyto léky nepředepisuje vůbec. Dále připustil, že nějaké peněžité plnění od farmaceutické firmy přijal, měl uzavřenou i smlouvu o post marketingové studii, kterou zahrnul do svého daňového přiznání, neměl důvod vyplacené plnění spojovat s jakýmkoli jednáním na své strany protiprávním. Dále uvádí, že neodpovídají ani částky, které mu měly být vyplaceny, v trestním spise nefiguruje důkaz o tom, kdy bylo přesně kolik vyplaceno, reps. mělo být vyplaceno peněz. Sami kurýři nikdy nepotvrdili objem peněžních prostředků, které měly být lékařům vypláceny. Dále namítá absenci subjektivní stránky zločinu přijetí úplatku, nikoho neupřednostnil, vždy postupoval lege artis, díky své 40leté praxi může poukázat na skutečnost, že např. zdravotní pojišťovna VZP vede tzv. „bonus program“, kde formou pozitivního lékového listu nabízí všem svým smluvním partnerům, tedy lékařům a zdravotnickým zařízením, finanční benefit za předepisování určitých preparátů. Nikdy nepřijal úplatek a pokud přijal bonus od firem Interchemia a Genericon, tak jej nevnímal jako úplatek přijatý při obstarávání věci veřejného zájmu, čemuž svědčí i skutečnost, že obžalovanému nebylo kladeno za vinu, že by věc veřejného zájmu – tedy léčbu pacientů, nezajistil správně, že by nepostupoval v zájmu pacienta a svým jednáním upřednostnil jiného a získal mu neoprávněnou výhodu a vnikla tím jakákoli peněžitá újma. Proto na svém jednání nespatřuje nic společensky škodlivého a domnívá se, že jeho jednání nikdy nebylo a není trestným činem. S ohledem na uvedené žádá, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a nově rozhodl tak, že obžalovaného obžaloby zproští.

1. Obžalovaný MUDr. Václav P. podal odvolání směřované do výroku o vině napadeného rozsudku. Předně poukazuje na nesrovnalost ve skutkové větě napadeného rozsudku, dle kterého se měl s osobou Pavla S. sejít v 15 vyjmenovaných případech za účelem přijetí úplatku a současně je mu kladeno za vinu, že se měl se stejnou osobou sejít nejméně ve 23 případech. Není zřejmé, zda se měl sejít s P. S.m v daný den vícekrát nebo jen v 15 vyjmenovaných případech, když platby jsou popisovány v 23 případech a nelze takto přezkoumat, kdy měly být uskutečněny. Platby jsou slepě převzaté z jakéhosi manuálu vypsání kýmisi ve farmaceutické firmě, nepotkávají se s příjmovými a výdajovými doklady, provedení plateb nepotvrdili ani zástupci společnosti J. Z., P. H. či P. S., kteří byli v samostatném řízení nepravomocně zproštěni obžaloby. Potvrdil přijetí peněžních prostředků, neztotožnil se ale s vykazovanou výší těchto prostředků, které nepřesahovaly 500.000,-Kč. Tyto prostředky vnímal jako bonus, nedomnívá se, že by jinému zajistil neoprávněnou výhodu, jiného upřednostnil, a to v souvislosti se zajištěním věci veřejného zájmu. Jím zvolená léčba byla naplněním věci veřejného zájmu za v podstatě nejnížší možné náklady. Dále vytýká netransparentnost a neprůkaznost plnění, které měl obdržet jako úplatek. Ačkolí nerozporuje, že od firem obdržel bonusy, a to s ujištěním že se jedná o prostředky řádně zdaněné, nesouhlasí s výší peněžních prostředků podle napadeného

rozsudku, v němž nelze nalézt žádný logický vzorec, ani přímou úměru mezi preskripcí a tvrzenou výší úplatku. Nad to uvádí, že je zcela nelogická výše zaplacených peněz v období, kdy již nebyl předepisovaný lék na trhu, a tedy nemohla být vyplácena částka za jeho preskripci. Dále se vyjadřuje k tvrzené preskripci dle skutkové věty obžaloby a uvádí, že počty předepsaných léků neodpovídají údajům v obžalobě vzhledem k datumu předpisu léků lékařem versus jejich vydání v lékárně, nedostupnosti preparátu na trhu po určité období. Celková cena předepsaných léků podle obžaloby činí 4.177.546,27Kč, přičemž uváděná výše úplatku dle obžaloby je 624.450,-Kč. Farmaceutická firma realizuje z konečné ceny léků zisk okolo 30%, což by v uvedeném případě znamenalo, že by firma musela odevzdávat 49,59% ze svého zisku lékaři, což jsou dle obžalovaného údaje zcela nereálné. Paušální převzetí neprůkazné evidence výše údajných úplateků mělo za následek, že nemohl využít dobrodiní § 307 tr. řádu jako řada jeho kolegů, přičemž byl odhodlán se pro účely tohoto postupu paušálně doznat a upustit od své logiky vysvětlitelné obhajoby. Poukazuje na běžnou praxi zdravotní pojišťovny VZP, která vede tzv. bonus program, v rámci něhož formou pozitivního lékového listu nabízí všem svým smluvním partnerům benefit za to, že budou z uvedeného listu předepisovat konkrétní preparáty. Takový princip je totožný jako přijetí obrátového bonusu poskytovaného farmaceutickou firmou s rozdílem, že v případě farmaceutické firmy se jedná o trestný čin, kdežto v případě VZP je aplikován jiný úhel pohledu. Poukazuje na skutečnost, že původně společně obžalovaní J. Z., P. S. a P. H. byli zatím nepravomocně v plném rozsahu zproštěni obžaloby pro skutek, který se zcela prolíná s jednáním obžalovaného, když po předchozí domluvě s ním měli přislíbit a zajistit vyplácení finanční hotovosti. S ohledem na uvedené obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a rozhodl tak, že obžalovaného v plném rozsahu obžaloby zproští.

2. Obžalovaný MUDr. Petr Ř. podal odvolání směřující do výroku o vině a o trestu. Namítá, že nebyl dostatečně objasněn skutkový stav a nebylo nade vší pochybnost prokázáno, co je mu kladeno za vinu rozsudkem. Neexistuje přímý důkaz, že by jakoukoli finanční částku přijal, přičemž důkazy opatřené Policií ČR – tabulky, deníky – jsou jednostranně vytvořené osobami spojenými se společnostmi Interchemia Praha, spol. s.r.o. a Genericon s.r.o. bez jeho přičinění. Žádnou finanční částku za preskripci nepřijal, lék Gefin prodával celé roky před i po žalovaném období, lék Tamurox nikdy nepředepisoval. Nikdy mu nebyl poskytnut, nabízen ani slibován úplatek ze strany farmaceutických společností ani osob s P. S., G. M.. Nezúčastnil se jakékoli jejich akce, školení, dovolené nebo pobytu v horách. K léčbě pacientů používá obžalovaný preparáty, o kterých je přesvědčen, že svými vlastnostmi nejlépe odpovídají požadovanému efektu. Reprezentanty firmy mu nikdy nebyly nabízeny žádné hmotné výhody, pokud byl pozván na večeri ze strany paní M. nebo pana S., vždy odmítl a tyto viděl jedině v ordinaci, kdy předmětem jejich setkání bylo předání edukačních materiálů. Dále poukazuje na systém tzv. „semaforu“ při předepisování léků, kdy zdravotní pojišťovny preferují preskripci určitého léku. Zajištění jeho finančních prostředků za souhlasu státního zástupce způsobilo jeho rodině velké problémy. Jeho praxe ve Fakultní nemocnici a činnost jednatele Polikliniky Xxx s.r.o. je mnohaletá a byla vždy v souladu se zákonem. Obsahy zašifrovaných tabulek, odposlechy telefonické komunikace, písemné poznámky v diářích pro rok 2011 až 2013 nemohou prokázat jeho trestnou činnost, nebyl ani tvůrcem ani spolutvůrcem uvedených skutečností a informací, má jen za to, že byla použita jeho osoba

bez jeho vědomí a přičinění. Telefonický odposlech konverzace mezi ním a panem P. S. ze dne 17. 12. 2012 kde se domlouvají na setkání, nemůže taktéž prokazovat jeho trestnou činnost, když zachycuje jen dva hovory, které jsou nezávadné a neprokazují žádné závadové jednání obžalovaného. Dále namítá k bodu odůvodnění napadeného rozsudku věnujícímu se prokázání množství preskripce ze strany obžalovaného, že tyto skutečnosti o preskripci léku Gefin a jiných léků nemohou prokazovat trestnou činnost. Zdůrazňuje, že k preparátu Gefin, genericky Finasterid, který patří do skupiny léků 5 alfa reduktázy, v době kdy jej předepisoval, již nebyla k dispozici jeho originální alternativa. Ačkoli je v obžalobě uvedeno, že předepsal v letech 2011 – 2013 celkem 2072 balení léku, počet předepsaných balení nevypovídá o počtu konkrétního léku vydaného lékárnou, když lékárna může vydávat pacientovi léky se stejnou molekulou od různých výrobců bez ohledu na předepsaný preparát. Nepoužíval razítko „nezaměňovat“ na recepty. Z uvedeného tedy vyplývá, že pokud předepsal 2072 balení léku Gefin, nebylo tolik balení lékárnou zcela jistě vydáno a není mu proto jasné, odkud se vzaly konkrétní částky uvedené v obžalobě, jež mu měly být pláceny. Dále není jasné, podle jakého klíče se řídí výše údajného úplatku ani logický důvod, proč by farmaceutická firma měla v jeho případě honorovat činnost, kterou vykonával před i po inkriminovaném období let 2011-2013. Lék Gefin nijak nepreferoval před ostatními předepisovanými léky a lék Tamarux nepředepisoval vůbec. Nepopírá, že komunikoval s pracovníky farmaceutických společností G. M. a P. S., odmítá ale převzetí finančních prostředků od uvedených firem za předepisování léčiv a tedy popírá, že za svou činnost se mu dostávalo nelegálních příjmů či jakékoli jiné výhody či daru. Vzhledem k velkému počtu osob, se kterými se denně setkává, není schopen většinu zástupců firem identifikovat, pokud se s nimi nesetkával v průběhu let častěji. Dokázal by identifikovat paní G. M., pana P. S. by podle jména ani dle vizáže identifikovat nedokázal, nemůže ani říct, zda se s ním setkal, natož páchal trestnou činnost. Skutečnost, že jeho jméno figuruje v interní dokumentaci společnosti, přičemž pro předání finančních prostředků byl používán kód 50-138, nijak neprokazuje jeho podvědomí o tomto stavu ani jeho podíl na trestné činnosti. Soud I. stupně rezignoval na posouzení trestní odpovědnosti z hlediska zásady in dubio pro reo a měl postupovat podle uvedené zásady. Orgány činné v trestním řízení měly pečlivě zhodnotit skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch, což se dle jeho názoru nestalo. S ohledem na uvedené navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a sám nově rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby podle § 226 písm. a), c) tr. řádu.

3. Obžalovaní pak ve veřejném zasedání shodně argumentovali dalším rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. 4 T 87/2020, ve kterém došlo ke zproštění viny v případě trestního stíhání reprezentatů.
4. Městský soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, stejně tak správnost postupu řízení, které předcházelo jeho vyhlášení, a to z hlediska vytýkaných vad a v rozsahu podaného odvolání. Na podkladě takového přezkumu věci, v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu, pak dospěl k následujícím závěrům.

5. Nejprve je třeba uvést, že písemné vyhotovení rozsudku neodpovídá jeho vyhlášení v hlavním líčení dne 10. prosince 2020. Odvolací soud si přehrál zvukový záznam z tohoto hlavního líčení, kdy obvodní soud správně vyhlásil, že obž. MUDr. Josef K. spáchal zločin přijetí úplatku podle § 331 odst.1 alinea první a druhá, odst.3 písm.a) tr.zákoníku a ostatní obžalovaní přečiny přijetí úplatku podle § 331 odst.1 alinea první a druhá tr.zákoníku. V písemném vyhotovení rozsudku se však objevuje ve výrokové části, že obž. O., obž V. a obž. P. spáchali zločin přijetí úplatku podle § 331 odst.1. alinea první a druhá tr.zákoníku. Bude tedy na obvodním soudu, aby postupem dle § 131 tr.řádu opravil tuto zjevnou nesprávnost, která se objevila v písemném vyhotovení rozhodnutí. Stejná situace nastala v případě chybně uvedeného křestního jména obž. K. ve výroku o vině pod bodem 1.
6. U Obvodního soudu pro Prahu 2 byla podána obžaloba na celkem 25 obžalovaných, vedle odvolatelů i na obž. MUDr. Pavořa V., Břetislava H., Evu V., Světluší V., Pavla S., Lenku A. (M.), Alenu G., Michaelu U. H., Jitku Z., Petra H., Petra N., Radku L., Lucii N., Gabrielu M., Kateřinu M., Karin S., MUDr.Jaroslava V., MUDr.Jirího R. a MUDr.Osvalda C..
7. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu, dosavadní průběh trestního řízení respektoval příslušná ustanovení trestního řádu, obžalovaní na právu obhajoby zkrácení nebyli. Obžalovaní byli před nalézacím soudem řádně vyslechnuti, byly provedeny listinné důkazy a výpovědi svědků. Z obsahu trestního spisu vyplývá, že z procesních důvodů docházelo k vyloučení části obžalovaných k samostatnému projednání a rozhodnutí. Nalézací soud provedl dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí v souladu s § 2 odst. 5 tr.řádu. Hodnocení provedených důkazů je pak doménou soudu prvního stupně, kdy odvolací soud z podnětu podaného odvolání v rámci svého přezkumu je oprávněn posuzovat, zda nalézací soud hodnotil tyto důkazy tak, jak mu ukládá § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu ve všech vzájemných souvislostech, zda nepostupoval jednostranně, zda některé důkazy nepominul.
8. Odvolací soud ve vztahu k námitkám obžalovaných poukazujících na zprošťující rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp.zn. 4 T 87/2020 ve vztahu k reprezentatům uvádí, že takovéto nepravomocné rozhodnutí nelze považovat za důkaz ve vztahu k odvolatelům, neboť předmětem tohoto rozhodnutí jsou jiné osoby jednající v jiné pozici než obžalovaní.
9. Obž. K. vytýká nalézacímu soudu, že uvěřil výpovědi spoluobž. H., kdy v odůvodnění rozhodnutí ani řádně neodůvodnil, zda ji považuje za věrohodnou. Odvolací soud neshledal v tomto směru žádné pochybení obvodního soudu, který na č.196 uvádí, že považuje výpověď tohoto svědka za pravdivou. Obž. H. velice podrobně popsal způsob, jakým byli lékaři odměňováni za preskripci léků, i celé fungování tohoto systému. Jeho výpověď zde nestojí osamocena, neboť naprosto shodně vypovídá i obž. Světluš V., svědek MUDr.Petr T., svědek MUDr. B. (č.1.10892) i svědek David K.. Jeho výpovědi doplňují i listinné důkazy a provedené odposlechy ve vztahu k dalším obžalovaným. Tyto důkazy ve svém souhrnu přesvědčivě prokazují celý propracovaný systém odměňování lékařů za preskripce léků. Pokud obžalovaný namítá ve svém odvolání, že obž. H. uvedl, že systém cash plateb byl zaveden v roce 2011 (pod bodem III.5 odůvodnění odvolání), jedná se o nesprávné tvrzení,

neboť obž. H. vypověděl, že platby v hotovosti přišly v roce 2008 (č.l. 10 510). Tomuto tvrzení pak odpovídají i excelové tabulky, které byly zajištěny v počítačích firmy. Pokud odvolatel ve svém odvolání poukazuje na rozpory ohledně počtu předání finanční hotovosti ve výpovědi obž. H., pak dochází ke zkreslování této výpovědi. Obž. H. vypověděl, že obž. K. byl lékař V.I.P. , měl silný potenciál pro preskripci a měl ho na starosti sám. Na otázku, kolikrát mu platbu sám předával, odpověděl „ Docela dost krát, bylo to v období do roku 2012, bude to někde v tabulkách, občas jsme se scházeli po cestách....“ (č.l. 10519). Na opětovný dotaz obhájce pak odpověděl. „Pokud mi dáte tabulku platby nebo nějaký souhrn, tak tam je asi nějakým způsobem vidět, jaká byla předaná částka..... Zda to je třikrát, čtyřikrát, pětkrát nebo šestkrát, to přesně netuším. Já si to skutečně přesně nepamatuji.“ (č.l.10575). Nelze tedy dovodit rozpory v jeho výpovědích, kdy obžalovaný k časovému odstupu pouze již nedokázal přesně uvést počet předání. Ná své výpovědi obž. H. trval i při provedené konfrontaci (č.l. 10994) Obvodní soud důvodně spojuje výpověď obž. H. s listinnými důkazy, a to předmětnými tabulkami, kdy podrobně propojení důkazů konstatuje na č.l. 72-74 odůvodnění rozsudku. Pokud obvodní soud hodnotil výpověď spouobž. H. jako věrohodnou, činil tak na základě hodnocení této výpovědi nikoli osamoceně, ale právě v kontextu dalších důkazů. Vyčíslení finančních částek za rok 2010-2011 vyplývá z tabulek na č.l.6133 a 6136. V případě částek za rok 2008 a 2009 odvolací soud zopakoval tyto listinné důkazy. Neztotožnil se se závěrem obvodního soudu, že by obžalovanému byly prokázány částky za preskripci léků za období únor 2008 a březen 2008. Z tabulek na čísle listu 6128 a 6129 vyplývá, že v označení nadpisu se má jednat o platby rok 2008. V samotném textu tabulky pak vyplývá, že se jedná o částku 352 941,- Kč za 02-03/2009 a částku 235 294,- Kč za období 03-04/2009. Tyto údaje odvolací soud dal do souvislosti s tím, že se jednalo o přílohy k e-mailové komunikaci, ve které je uvedeno, že se jedná o platby 3-2009 (č.l.6127) a celkové platby za 2/2009 (č.l. 6130). Z tohoto důvodu ve prospěch obžalovaného upravil odvolací soud popis skutku, kdy vypustil předání částky za únor 2008 a naopak doplnil předání finanční částky v březnu 2009 a v tomto směru upravil i počet předepsaných léků (tak jak vyplývá z údajů zdravotních pojišťoven za dané období) a snížil výši neoprávněného prospěchu. Pokud je namítáno, že v listinném důkazu na č.l. 6131 je za únor 2009 uváděno „obdržel B.“, pak je toto nutno spojit s odposlechy mezi obž. H. a obž. Lenkou A. (M.) (č.l. 1890), kde H. hovoří s ženou, která jej oslovuje B.. Je tedy patrné, že se jedná i v případě listinného důkazu o označení obž. H.. Odvolatel poukazuje, že výpověď obž.H. je v rozporu s výpovědí obž. A. (M.). V tomto směru je nutné poukázat, že tato obžalovaná vypovídala tak, že přečetla své vyjádření a dále využila svého práva nevypovídat a odmítla odpovídat na otázky soudu či procesních stran. Ve svém vyjádření nepopřela, že měla na starosti obž. K., ona sama si není vědoma, že by mu předávala peníze tak, jak je uvedeno v obžalobě a má za to, že proti ní není žádný důkaz, kdy a v jaké výši měla MUDr. K. finanční prostředky předat. Neví, zda došlo k předání peněz obž. K. ze strany obž. H.. Její výpověď nevyvrací výpověď obž. H., který sám uvedl, že nelze poznat, které platby předal on osobně a které obž. A. (M.) (č.l. 10523) s tím, že obž. M. po něm přebírala obž. K.. Na toto obvodní soud zareagoval již v popisu skutku, kdy dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by finanční prostředky předávala obž. A. (M.) (v odůvodnění rozsudku na č.l. 72). V případě odposlechlů mezi obž. H. a obž. A. (M.) se sice jednalo o hovory z října 2012, tedy období, které není kladeno obž. K. již za vinu, ale je podstatné pro posouzení výpovědi obž. A. (M.). Tato svědkyně v odposleších uvádí, že „...jede představit kurýra doktorům, někteří doktoři by ani neměli

nárok, ale ona si to doladila. Čuměli by, kdyby tam někdo přijel s takovou hotovostí“ (č.l.1935). Prohlášení obž. A. (M.), že neměla možnost jako reprezentant se proti praxi vymezit, v kontextu odposlechu z roku 2012 vyznívá nepřesvědčivě. Odvolatel pak při veřejném zasedání předložil listinné důkazy – přiznání k dani o darovací za rok 2012 a originály a kopie příjmové doklady ze dne 26.5.2011, 14.6.2011 a 8.2.2012 podepsané obžalovaným, přijato od Lékárny Xxx v částkách po 100.000,- Kč jako dar na rozvoj zdravotnictví (originály vráceny zpět). Ve vztahu k nyní projednávané trestné činnosti předložené důkazy nemají žádnou spojitost. Nelze však pominout, že předložené daňové přiznání nemá razítko Finančního úřadu ČR svědčící o tom, že by bylo vůbec podáno, a není ani podepsáno oprávněnou osobou. Vzhledem k výše uvedenému však odvolací soud zrušil v případě obž. K. výrok o vině i trestu a upravil popis skutku ve prospěch obž. K..

10. Obž. MUDr. Petr O. připouští pouze předání Tesco poukázek, popírá ale, že by bylo prokázáno převzetí finančních částek. Skutečnost, že předání peněz v hotovosti lékařům, ať už kurýrem či reprezentatem, probíhalo z ruky do ruky bez potvrzení, je dáno právě charakterem těchto peněz, neboť se jednalo o úplatky. Z tohoto důvodu nemohou být k dispozici písemné doklady o převzetí. Vina obžalovaného je pak prokazována nepřímo dalšími důkazy, které ji ve svém souhrnu bez pochybností prokazují. Výše uváděné výpovědi spoluobž. H., obž. V., svědka MUDr. Petra T., svědka MUDr. B. (č.l.10892) či svědka Davida K. prokazují způsob nastavení této „spolupráce“ mezi lékaři a firmami, uvedenými ve výroku o vině zastoupenými reprezentanty. Z listinných důkazů vyplývá, pod jakým kodem byl obžalovaný a jeho reprezentant veden při stanovení výše finanční odměny. O tom, že peníze byly obžalovanému předávány, svědčí jak listinné důkazy, diáře kurýra, přesně zachycující dny předání, tak výpověď samotného kurýra Pavla S., který ve svém prohlášení (č.l.10780) uvedl, že pro firmy Genericon s.r.o. a Interchemia Praha s.r.o. poskytoval kurýrní služby spočívající v předání listinných materiálů a obchodních provizí obchodním partnerům. Lékaře navštěvoval v jejich ordinacích, výjimečně na jiných místech. Termíny byly zvoleny podle oboustranné dostupnosti a jejich volba byla v rámci měsíčních výkazů v jeho kompetenci. Tomuto odpovídá i odposlech komunikace mezi obž. O. a Pavlem S. v listopadu 2012 a únoru 2013 (č.l.1953). Ani výpověď svědkyně S. závěr o vině obžalovaného O. nezpochybňuje, neboť tato svědkyně vypověděla, že k nim nikdy žádná osoba, která by se představovala jako kurýr, nechodila, poukázky Tesco viděla u dr.O. na stole a neví, od koho je dostal. Z výpovědi svědkyně v kontextu dalších provedených důkazů vyplývá, že byt' pracuje s obžalovaným v jedné ordinaci, neměla přehled o všech jeho aktivitách, když z výpovědi obž. S. i odposlechu vyplývá, že jej tento navštěvoval přímo v ordinaci. V případě námitek, že nemohl léky předepisovat, neboť byl hospitalizován, tak z listinných důkazů vyplývá, že se mělo jednat o hospitalizaci krátkodobou dne 20.12.2010-28.12.2010 (č.l. 10745), kdy v jednotlivých přehledech za samotný prosinec 2010 není žádná částka vedena (poslední vyčíslení je v listopadu 2010 za období do prosince 2010 - č.l.6375). V případě namítané hospitalizace v lednu 2013 (5.1.2013- 10.1.2013), nelze pominout skutečnost, že již v únoru 2013 je v kontaktu s kurýrem Pavlem S.. Tvrzení obžalovaného, že v kontaktu s kurýrem byl z důvodu jistého obchodního vztahu mezi společnostmi zabývající se dodávkou zdravotnického materiálu zastoupenou Pavlem S. a obžalovaným, kdy se mělo jednat o jiné obchodní aktivity, není podporována prohlášením Pavla S., který uvedl, že předmětem jeho pracovní činnosti byl pouze průzkum trhu a kurýrní služby. V případě přijetí Tesco poukázek se jednalo o

proti hodnotu za předání studií, kdy vyplňoval s pacienty formuláře a zajímal se o zejména vedlejší účinky. V tomto směru je jeho tvrzení o účasti na studii vyvrácena zprávou SÚKL, který konstatoval, že společnosti Generikon s.r.o. a Interchemia Praha spol.s.r.o. nenahlásily žádné klinické hodnocení léčivého přípravku či žádnou neintervenci peregistrující studii. Pokud, jak odvolatel uvádí, se za léta své praxe zajímal o vedlejší účinky léků, pak jistě relevantní výsledky pro něj jsou závěry studie, která je legálně provedena a registrována. Je nepochybné, že pokud se lékař zúčastní studie o účincích konkrétního léku pak pouze za předpokladu, že se jedná o řádnou a řádně oznámenou studii. Z výpovědi obž. H. (č.l.10510) i výpovědi svědka K. (č.l.10899) vyplývá, že jedním z marketingových nástrojů, vedle zájezdů do Alp, na jachtu, poukázek, bylo vyplácení peněz v hotovosti. K tomu docházelo i tak, že byly uzavírány smlouvy o provedení práce či smlouvy o dílo přes reklamní společnosti (společnost Activ Man). Obžalovaný tak měl podepsanou smlouvu s reklamní společností, ale finanční prostředky přebíral od farmaceutických či distribučních firem. Již tato skutečnost prokazuje vědomost o charakteru získaných finančních prostředků. V případě množství léků předepsaných léků z listinných důkazů vyplývá, jakým způsobem byly ze strany těchto společností stanovovány počty předepsaných léků, kdy byly brány vedle údajů od reprezentatů, lékařů i údaje lékáren. O tomto podrobně vypovídala např. obž. Světluš V.. V tomto směru byly dány odvolacím soudem tyto údaje do kontextu se zprávami zdravotních pojišťoven, které poskytly údaje o preskripčních jednotlivých lékařů. Závěr obvodního soudu o vině obžalovaného tak má oporu v provedeném dokazování, neboť obvodní soud nehodnotil důkazy pouze jednotlivě, ale v jejich souhrnu a kontextu všech okolností., tedy v souladu s § 2 odst.6 tr.řádu.

11. Obž. MUDr. Miloslava M. sama nepopírá, že přijala platby za výzkum účinnosti nových urologických preparátů a za tuto činnost jí byla vyplacena odměna. Z výpovědi obž. H. (č.l.10510) i výpovědi svědka K. (č.l.10899) vyplývá, že jedním z marketingových nástrojů bylo vyplácení peněz v hotovosti. K tomu docházelo i tak, že byly uzavírány smlouvy o provedení práce či smlouvy o dílo přes reklamní společnosti (společnost Activ Man). Tuto skutečnost prokazuje výpověď obž. V. (č.l.10496). V případě dohody o provedení práce reklamní agentura odváděla daň, v případě smlouvy o dílo si tuto přiznávali lékaři sami. Jaký marketingový nástroj bude lékař využívat, si rozhodl většinou lékař sám. Dostal od reprezentanta možnost výběru. Obhajoba obž. M. tedy pouze prokazuje, že využívala jeden z marketingových nástrojů předmětných farmaceutických firem. Odvolatelka sama ve svém prohlášení uvedla, že byla ve styku s reprezentantkou paní H. a kurýrem, jehož jméno neznala. S farmaceutickou společností zjevně žádnou smlouvu nepodepsala (ta byla podepisována se zcela jiným subjektem), přesto však od ní finanční prostředky přebírala. Skutečnost, že došlo k jejich zdanění pak nemění skutečnost, jaký byl skutečný důvod jejich vyplácení (odměna za preskripční léků). I zde má odvolací soud za prokázané, že přistoupení na tento postup výplaty finančních prostředků v hotovosti svědčí o vědomosti obžalované o charakteru finančních částek.
12. Obž. MUDr. Libor V. vytýká napadenému rozsudku nelogičnost spočívající v tom, že je mu kladeno za vinu, že měl převzít finanční částky v nejméně 22 případech, ačkoli následně je uvedeno pouze 17 dat převzetí. Tuto námitku neshledal odvolací soud za důvodnou. Z popisu skutku vyplývá, že obžalovaný získával finanční částky již od srpna 2010. K určení

přesných dat předání měl obvodní soud k dispozici diáře kurýra za období 2011-2013. Přesná data jsou tedy uvedena pouze za část období a jsou prokázována údaji z těchto listinných důkazů - diářů. Skutečnost, že k předání finančních částek došlo i v předchozím období pak vyplývá z listinných důkazů, kdy však nelze již mít za prokázané přesné datum předání, ale pouze měsíc. Námitku obžalovaného, že v jeho případě nemohlo dojít k předepisování léků Zyloram a Setralin, neboť se jedná o léky na depresi a cholesterol, pak odvolací soud přisvědčil závěrům obvodního soudu, neboť se sám přesvědčil, že ve výpisech zdravotních pojišťoven jsou zaevidovány preskripcce těchto léků obžalovaným – např. u ZP MV ČR na lék Setralin 50 Generikon, včetně dat vystavení. Pokud odvolatel připouští přijetí peněžitého plnění od farmaceutické firmy na základě post marketingové studie, tak je nutno odkázat na výše uvedené, že jedním z marketingových nástrojů, vedle zájezdů do Alp, na jachtu, poukázek, bylo vyplácení peněz v hotovosti. K tomu docházelo i tak, že byly uzavírány smlouvy o provedení práce či smlouvy o dílo přes reklamní společnosti (společnost Activ Man), což sám obžalovaný ve svém výpovědi připouští (č.l.10496). S firmami Interchemie Praha s.r.o. či Genericon s.r.o. zjevně žádnou smlouvu nepodepsal (ta byla podepisována se zcela jiným subjektem), přesto však od ní finanční prostředky přebíral. Přistoupení na tento postup výplaty finančních prostředků v hotovosti svědčí o vědomosti obžalovaného o charakteru finančních částek. Pokud obžalovaný sám nepovažuje takovéto přijetí za úplatek, pak lze odkázat na § 334 tr.zákoníku definující úplatek za neoprávněnou výhodu spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo jiné zvýhodnění, které se dostává uplácené osobě a na kterou není nárok. Pokud odvolatel namítá obdobný postup VZP vůči jiným lékům, tak v tomto směru je obvodní a i odvolací soud vázán zásadou obžalovací, tedy popisem skutku uvedeným v obžalobě, který v žádném směru nezahrnuje jednání VZP ČR. Pouze na okraj je však namístě uvést zcela odlišné postavení a účel jednání zdravotních pojišťoven a farmaceutických firem. Cílem farmaceutických či distribučních firem je, co nejvíce a nejvýhodněji prodat své produkty. Zdravotní pojišťovny jsou pak ty subjekty, které hradí poskytnutou zdravotní péči včetně předepsaných léků a jejich zájem je zajistit, aby poskytnutá zdravotní péče důvodná, efektivní a ekonomická. Obžalovanému pak v popisu skutku není kladeno za vinu přednostní předepisování uvedených léků.

13. Obž. MUDr. Václav P. shodně jako obž. V. namítá nelogičnost spočívající v tom, že je mu kladeno za vinu, že měl převzít finanční částky v nejméně 23 případech, ačkoli následně je uvedeno pouze 15 dat převzetí. Tuto námitku neshledal odvolací soud za důvodnou. Z popisu skutku vyplývá, že obžalovaný získával finanční částky již od srpna 2010. K určení přesných dat předání měl obvodní soud i u obž. P. k dispozici diáře kurýra za období 2011-2013. Přesná data jsou tedy uvedena pouze za část období a jsou prokázována údaji z těchto listinných důkazů - diářů. Skutečnost, že k předání finančních částek došlo i v předchozím období pak vyplývá z listinných důkazů (např. č.l. 3999), kdy však nelze již mít za prokázané přesné datum předání, ale pouze měsíc. Obžalovaný sám připouští přijetí finančních prostředků, kdy však sporuje jejich výši, což dokládá vlastním výpočtem ceny léků v jednotlivých rocích a jejich průměrnou cenou a případným ziskem společnosti. V tomto směru však z provedeného dokazování vyplývá, že odměna za preskripci nebyla firmami stanovena průměrně, ale odměna se každý měsíc lišila a byla závislá i od lékaře a toto se probíralo každý měsíc na meetingu společnosti. Nelze proto vycházet z průměrného osobního výpočtu uvedeného odvolatelem. Pokud obžalovaný sporuje počet

předepsaných balení, pak nelze přehlédnout, že sám v přípravném řízení založil vlastní tabulky (č.l.658-664) ohledně své preskripce léku Gefin a Tamurox zahrnující období od roku 2008-2016, kde sám uvádí větší množství předepsaných léků v letech 2010-2013 než je uvedeno ve výroku o vině. Pokud ve svém prohlášení před obvodním soudem uvádí pokles preskripce od roku 2010 do roku 2014, pak to je v rozporu s předloženými tabulkami, z nichž vyplývá, že v roce 2010 předepsal celkem 1345 balení, v roce 2011 - 1043 balení, v roce 2012- 1548 balení, v roce 2013 - 1657 balení, v roce 2014 - 2132 balení. Shodné námitky týkající se postupu VZP pak byly již zdůvodněny u obž. V., jak uvedeno v předchozím bodě odůvodnění. Obvodní soud však v případě obž. P. pochybil, pokud ponechal v popisu skutku tvrzení, že „v roce 2010-2013 přednostně předepsal pacientům generické léky distribuované společnostmi Interchemie Praha s.r.o. či Genericon s.r.o. pod názvem Gefin a Tamurox“, když sám ve svém odůvodnění uvádí, že nebylo prokázáno, že by se jednalo o přednostní předepisování léků. Z tohoto důvodu byl tento výrok o vině zrušen a znovu rozhodnuto ve prospěch obžalovaného tak, že se nejednalo o přednostní předepisování.

14. Obž. MUDr. Petr Ř. setrvává na svém obhajobě, že se žádného protiprávního jednání nedopustil, neboť provedenými důkazy mu nebylo prokázáno, že by převzal předmětné finanční částky. Na základě provedeného dokazování obvodní soud správně uznal obžalovaného na vinu pouze přebíráním finančních odměn za lék Gefin (nikoli za lék Tamurox jak uvádí pod bodem I odvolání s odkazem na obžalobu). Pokud namítá, že s Pavlem S. se setkal za účelem předání edukačních materiálů, tak je nutno dát do kontextu dalších důkazů, kdy obž. S. uvedl ve svém prohlášení (č.l.10780), že pro firmy Genericon s.r.o. a Interchemia Praha s.r.o. poskytoval kurýrní služby spočívající v předání listinných materiálů a obchodních provizí obchodním partnerům. V případě obž. Ř. se však jednalo o opakované návštěvy kurýra, kdy obhajoba, že by opakovaně předával edukační materiály k jednomu stejnému léku, který obžalovaný, jak sám uvádí, předepisoval léta, je správně považována jako nevěrohodná. I jeho odkaz na počínání zdravotních pojišťoven při předepisování již nespecifikovaných léků je ve vztahu k jeho projednávané trestné činnosti irrelevantní, neboť obvodní a i odvolací soud vázán zásadou obžalovací, tedy popisem skutku uvedeným v obžalobě, který v žádném směru nezahrnuje jednání jiných zdravotních pojišťoven. I zde je namístě uvést zcela odlišné postavení a účel jednání zdravotních pojišťoven a farmaceutických firem. Cílem farmaceutických či distribučních firem je, co nejvíce a nejvýhodněji prodat své produkty. Zdravotní pojišťovny jsou pak ty subjekty, které hradí poskytnutou zdravotní péči včetně předepsaných léků a jejich zájem je zajistit, aby poskytnutá zdravotní péče byla důvodná, efektivní a ekonomická. Závěr obvodního soudu o vině obžalovaného je správně opřen o výpovědi obž. H., svědka K., i obž. S., které jsou hodnoceny ve své spojitosti právě s listinnými důkazy, zejména vyčíslením tabulek a e-maily (č.l.8378-8393). Tomu odpovídá i odposlech mezi odvolatelem a Pavlem S. (č.l.8412-8413). V tomto kontextu je třeba posuzovat i jeho odvolací námitku, že obžalovaného podle jména ani vizáže nedokáže identifikovat a nemůže říci, zda se s ním někdy setkal, když z odposlechu z prosince 2012 jasně vyplývá, že se mu S. představuje jako kurýr z Interchemie a korigují místo setkání v Nemocnici u Sv.Anny, kdy se setkají v budově J v 1 patře. Obžalovanému pak není kladeno za vinu přednostní předepisování léku.

15. Odvolání do viny v případě státní zástupkyně požadující rozšíření popisu skutku i o úvodní popis skutku uvedený v obžalobě, není důvodné. Obvodní soud oprávněně vycházel z provedených důkazů, z nichž vyplývá, že obžalovaní se znali pouze s malým okruhem pracovníků - s reprezentanty (obž. K. s obž. H.), případně s kurýrem. Z provedených důkazů nevyplývá, že by měli vědomost o tom, jaké další osoby se ve společnosti Interchemie Praha s.r.o. či Genericon s.r.o., podílí na její činnosti, jaký je jejich úkol, jakým způsobem je vedena jejich celková ekonomická strategie či účetnictví. Obvodní soud tak do popisu skutku zahrnul ve vztahu k jednotlivým obžalovaným jednání, které měl prokázáno provedeným dokazováním.
16. Odvolací soud ve shodě s nalézacím soudem konstatuje, že předmětem tohoto trestního řízení není posuzování poskytnuté léčebné péče. Proto jsou odvolací námitky v podaných odvoláních argumentující, že obžalovaní poskytovali řádnou lékařskou péči, ve vztahu k projednávané trestné činnosti irelevantní, neboť v tomto směru nebylo ani dokazování vedeno a samotná zdravotní péče o pacienty nebyla zpochybněna. Obžalovaným také není kladeno za vinu přednostní předepisování léků předmětných společností. Obžalovaným je kladeno za vinu, že získávali neoprávněné výhody za pouhý předpis léků, které předepsali svým pacientům a které byly hrazeny pojišťovny. Provedené dokazování prokazuje, že se nejednalo pouze o finanční částky, ale i o další neoprávněné výhody spočívající v pobytu na jachtě, poukázkách Tesco apod. Pokud obvodní soud zahrnul do popisu skutku pouze přijímání finančních částek a u některých obžalovaných nezahrnul i další poskytnuté výhody, bylo tak učiněno pouze ve prospěch obžalovaných. Tomuto protiprávnímu jednání svědčí i právní kvalifikace použitá ve vyhlášení rozsudku v hlavním líčení, tedy v případě obž. Josefa K. zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první a druhá, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, u ostatních obžalovaných přečinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první a druhá tr. zákoníku. V písemném vyhotovení je pak nezbytné opravit zjevné nesprávnosti, ke kterým došlo v písemném vyhotovení rozsudku oproti jeho vyhlášení, zejména v právní kvalifikaci jednání obžalovaných.
17. Odvolací soud dále přezkoumal výroky o trestech, kdy nepřisvědčil odvolání státní zástupkyně požadující uložení trestů odnětí svobody či trestu propadnutí náhradní hodnoty. Námitka státní zástupkyně porovnávající postavení obviněných, jejichž trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, s nyní uloženými tresty obžalovaným, není přesvědčivá. Podmíněné zastavení trestního stíhání představuje odklon od trestního řízení, jehož účelem je samotné neodsouzení (nevynesení rozsudku o vině a trestu). Pro jeho postup jsou stanoveny jiné zákonné podmínky, a proto má jiný dopad do omezení obviněných - stanovení zkušební doby a další případné povinnosti. V případě obžalovaných k takovému odklonu nedošlo, proto při ukládání trestu je obvodní soud vázán § 38 a § 39 tr.zákoníku. Obvodní soud správně zohlednil, že hlavním motiv jednání obžalovaných byl ziskový, tedy získání zejména finančních prostředků. Odpovídajícím trestem je tedy trest postihující majetkovou sféru obžalovaných, tedy peněžitý trest. Při výměře výše peněžitého trestu obvodní soud vycházel, dle odůvodnění na str. 99, z výše neoprávněného prospěchu. Tento způsob stanovení výše peněžitého trestu zohledňuje charakter trestné činnosti, obžalovaným byl uložen peněžitý trest ve výši přesahující neoprávněný prospěch. Takto však nebylo bez bližšího odůvodnění postupováno v případě obž. Libora V., který se měl neoprávněně obohatit dle výroku o vině o částku

732.400,- Kč, byl mu však uložen nižší peněžitý trest ve výši 700.000,- Kč. Výše tohoto peněžitého trestu je nepřiměřeně mírná a v tomto směru byl z podnětu odvolání státního zastupitelství peněžitý trest obž. MUDr. Liboru V. zpřísněn, shodně jako u ostatních obžalovaných tak, aby přesahoval výši neoprávněného prospěchu, na částku 800.000,- Kč. V případě návrhu na uložení trestu odnětí svobody pak obvodní soud oprávněně zohlednil osoby obžalovaných, kteří byli dosud bezúhonnými osobami, a zohlednil i časový odstup téměř deseti let od spáchání trestné činnosti. V případě návrhu na uložení trestu propadnutí náhradní hodnoty v případě obž. K. nebyl ani splněn požadavek § 71 odst.1 tr.zákoníku, kdy je třeba stanovit hodnotu pozemků odborným vyjádřením nebo znaleckým posudkem.

18. Na základě výše uvedených skutečností dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání obž. MUDr. Josefa K., obž. MUDr.Václava P. a státní zástupkyně jsou částečně důvodné. V případě ostatních obžalovaných shledal odvolací soud jejich odvolání za nedůvodná a rozhodl o jejich zamítnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Tento rozsudek není možno napadnout odvoláním, lze však proti němu podat ve lhůtě 2 měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. ř.). Právo podat dovolání přísluší Nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 6. května 2021

JUDr. Věra Trojanová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Rajčová.